

ende privat Arbejdsanvisning, jfr. saaledes Rigsdagstidende 1929—30, Folketingets Forhandlinger, Sp. 1477, (Venstres Ordfører) og Sp. 1509, (Det konservative Folkepartis Ordfører) fremgaar imidlertid, at der ogsaa indenfor Oppositionspartierne er Ønske om at tilvejebringe Bestemmelser, der kan forhindre, at de i Forvejen vanskeligt stillede arbejdsløse udnyttes af den erhvervsmæssigt drevne Arbejdsanvisning. I Overensstemmelse hermed rettede da ogsaa Ordføreren for Folketingsudvalget ved Lovforslagets tredie Behandling i Folketinget, jfr. Folketingets Forhandlinger 1931—32, Sp. 5417, en Henstilling til Socialministeren om at overveje Mulighederne for at fremsætte et særligt Forslag om den private Anvisning.

Da det er Ministeriets Opfattelse, at der gennem nærmere Forhandling vil kunne opnaas Enighed mellem Partierne om Gennemførelse af Foranstaltninger til Regulering af den private Arbejdsanvisningsvirksomhed og da man mener, at Gennemførelse af saadanne Foranstaltninger er paakrævet — ikke mindst under den nuværende ekstraordinære Arbejdsløshed, hvor de arbejdsløse særlig er udsat for Udnyttelse gennem private Arbejdsanvisningskontorer — har Ministeriet ment at kunne imødekomme den ovennævnte Henstilling fra Folketingsudvalgets Ordfører og har faaet yderligere Tilskyndelse dertil ved et fra Dansk Handels- og Kontor-medhjælperforbund i Juli Maaned d. A. modtaget Andragende, optrykt som Bilag til nærværende Lovforslag, hvori Forbundet indtrængende henstiller, at der fremsættes et særligt Lovforslag angaaende privat Arbejdsanvisning. Man fremsætter derfor nærværende Lovforslag, hvis Bestemmelser svarer til de i §§ 6—8 i de ovennævnte Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløhedsforsikring m. m. indeholdte.

Til Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Socialraadet afgav i Februar 1926 paa Grundlag af Overvejelser, der havde fundet Sted i Socialraadets Funktionærudvalg, en Betænkning angaaende Pladsanvisning for Funktionærer.

I Betænkningen anbefalede et betydeligt Flertal af Socialraadets Medlemmer, at der gennem en Lov om Anvisning af Arbejde til Privatfunktionærer blev gennemført et almindeligt Forbud mod for Betaling at yde sin Mellekomst ved Ansættelse af Funktionærer i Haandværks-, Industri-, Transport- eller Handels- og Kontorvirksomhed. Dette Forbud rettede sig imod den

Virksomhed, der udøves af de private Engageringsbureauer, der drives erhvervsmæssigt, og som — efter hvad der hævdedes — udnytter den ledige Funktionærs vanskelige Stilling ved at betinge sig ublu Honorarer for deres Assistance uden i Virkeligheden at kunne byde de Pladssøgende bedre Chancer for at kunne opnaa en Stilling end de af Principal- og Funktionærorganisationerne i Almindelighed vederlagsfrit drevne Engageringskontorer.

Fra det paagældende Forbud skulde efter Forslaget under visse Betingelser undtages den Anvisning, der udøves af de nævnte Organisationskontorer, af Handelsskoler, tekniske Skoler o. lign., idet denne Anvisning ikke frembyder samme Fare for Udnyttelse af Funktionærerne som de private Engageringsbureauer.

Endelig skulde der, hvis det maatte anses for nødvendigt for at tilfredsstille en tilstedeværende Trang til Anvisning, være Adgang til at give Foreninger eller Enkeltpersoner Tilladelse til at drive Pladsanvisning for Betaling i en i hvert enkelt Tilfælde nærmere angivet Udstrækning.

Et lille Mindretal af Socialraadet — bestaaende af Arbejdsgiver- og Principalrepræsentanter — vilde kunne slutte sig til det af Flertallet stillede Forslag, — der danner Grundlag for nærværende Forslag — naar dette blev underkastet enkelte Ændringer, som man — under Hensyn til, at Betænkningen ikke har været offentliggjort — skal nævne her:

I Stk. 1., 1ste Linie, efter Ordene: „for Betaling“ foreslaas indsat: „fra de Pladssøgenes Side“.

I samme Stykkes 3die Linie foreslaas indsat efter Ordet: „Transport“ Ordene: „(ad Vej eller Jernbane)“, hvorved skulde opnaas, at Bestemmelsen ikke finder Anvendelse paa Søfartens Funktionærer.

Til Stk. 2 foreslaas føjet følgende: „Pladsanvisning for Funktionærer, af hvem der ikke kræves Medlemsforpligtelse eller Betaling for Anvisningen i det hele taget, falder ikke ind under denne Lov“. Formaalet hermed skulde være at give større Sikkerhed for, at der ikke gennem Bestemmelserne lægges den vederlagsfri Anvisning Hindringer i Vejen.

I Stk. 3. ønskede man nærmere fastslaet i selve Loven, hvilke Forpligtelser der skulde gælde med Hensyn til Samarbejdet mellem de anerkendte Engageringskontorer og den offentlige Arbejdsanvisning.

Bestemmelsen i Stk. 4 ønskede man ændret saaledes, at den kunde komme til